

153a

Matematická 1.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Slané a přísedících Libuše Bartoňové a Milana Kavlíka v právní věci žalobkyně **B. M.**, nar. xx.x.xxxx, bytem xxxxxxxxxxxx xx, xxxx, zastoupené JUDr. Jítkou Štěpánkovou, advokátkou se sídlem Vídeňská 55, Brno proti žalovanému **SLUŽBA družstvo invalidů**, se sídlem Palackého třída 11, Brno, IČ: 00030961, zastoupenému Mgr. Lenkou Houzarovou, advokátkou se sídlem Palackého třída 57, Brno

o zadostiučinění a 300.000 Kč

t a k t o :

I. Žaloba, aby soud určil, že sexuálním obtěžováním žalobkyně na pracovišti došlo k porušení ust. § 7 odst. 2 zákoníku práce ve znění provedeném zákonem č. 155/2000 Sb. účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004, se **z a m í t á**.

II. Žaloba, aby byl žalovaný povinen zaplatit žalobkyni 300.000 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku, se **z a m í t á**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Česká republika **nemá** vůči účastníkům právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu dne 25.11.2004 se žalobkyně domáhala vydání rozhodnutí, kterým by soud určil, že sexuálním obtěžováním žalobkyně na pracovišti došlo k porušení ust. § 7 odst. 2 zákoníku práce ve znění provedeném zákonem č. 155/2000 Sb. účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004 a žalovaný by byl zavázán zaplatit částku 300.000 Kč. Žalobkyně tvrdila, že v pracovněprávním vztahu s žalovaným došlo k porušení práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s muži a ženami, a to ponížením lidské důstojnosti formou sexuálního obtěžování. Žalobkyně požadovala jako zadostiučinění určení, že došlo k porušení § 7 odst. 2 zákoníku práce a vzhledem k opakovanému, dlouhodobému a závažnému sexuálnímu obtěžování žalobkyně a snížení její důstojnosti ve značné míře požadovala rovněž náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 300.000 Kč. Žalobkyně nastoupila do zaměstnání u žalovaného v roce 1993 jako daňová referentka. Od roku 2000 vykonávala u žalovaného práci účetní, měla na starosti vedle fakturace i pokladnu družstva. Z tohoto důvodu byla umístěna do samostatné kanceláře, která byla z venku opatřena tzv. „koulí“. Příchozí osoby tedy musely pro vstup do kanceláře zazvonit a žalobkyně je dovnitř pouštěla. Kancelář byla opatřena pokladním okénkem, které bylo ráno zavřené a z bezpečnostních důvodů zatažené žaluzií do 7:30, kdy začínaly pokladní hodiny. V září 2000 přišel do kanceláře za žalobkyní předseda družstva JUDr. Ing. Z. V., CSc. Když žalobkyně hledala v dokumentech údaj, který si předseda družstva vyžadoval, zjistila, že za jejími zády masturbuje. Stejně sexuální obtěžování předsedy družstva se do ledna 2001 opakovalo ve třech až čtyřech případech. Od ledna 2001 do června 2001 byla žalobkyně v pracovní neschopnosti. Od června 2001 do dubna 2003 předseda družstva v sexuálním obtěžování pokračoval, poslední půlrok vstupoval do kanceláře téměř denně, vždy ráno v době od 6:45 do 7:00, tedy v době, kdy okénko bylo zavřené a zatažené žaluzií. Žalobkyně musela přihlížet jeho masturbaci a někdy požadoval její účast (orální stimulaci), k níž žalobkyni v případě, že odmítla, přinutil. Sdělila-li žalobkyně předsedovi družstva, že se jí obtěžování nelíbí, pak odpověděl, že se jí bude muset líbit, jinak by to museli zařídit jinak. Žalobkyně se snažila vyhnout kontaktu s předsedou v době, kdy přicházel do kanceláře, předsedovi družstva neotvírala. V dubnu 2003 žalobkyně obtěžování nevydržela a předsedu družstva rasantně odmítla. Předseda družstva reagoval tak, že jej pozná a bude toho litovat, omezil s žalobkyní komunikaci a v květnu 2004 jí byla dána výpověď z důvodu nadbytečnosti. V říjnu 2004 si žalobkyně našla nové zaměstnání s platem o 4.000 Kč hrubého nižším než jaký měla u žalovaného. Ačkoliv žalobkyně dala již od počátku předsedovi družstva najevo, že jeho sexuální obtěžování považuje za nevídané, nevhodné a urážlivé, přesto jej z obavy o zaměstnání až do dubna 2003 trpěla. V této době zbývaly žalobkyni do důchodu 4 roky. V době, kdy byla žalobkyně sexuálně obtěžována, se svěřila přítelkyni paní A. F. Žalobkyně se doslechla, že sexuálně obtěžována předsedou družstva měla být rovněž paní K. R., která z tohoto důvodu odešla z místa sekretářky po krátké době.

Žalovaný nárok neuznal. Žalobní tvrzení označil za lživá odůvodněna výpovědí, kterou žalobkyně dostala po pečlivém prověření administrativních funkcí družstva představenstvem družstva dne 25.5.2004 pro nadbytečnost. Bezprostředně po výpovědi se žalobkyně obrátila osobním dopisem obsahujícím lživá obvinění na staršího syna předsedy představenstva, který byl velvyslancem na K. Snažila se tímto způsobem dosáhnout toho, aby jí předseda družstva vzal zpět do zaměstnání nebo aby jeho mladší syn jí zajistil zaměstnání. Protože tímto postupem nedosáhla cíle, rozhodla se podat žalobu, kterou chtěla výrazným a

zvláště nebezpečným způsobem poškodit předsedu družstva v zaměstnání, rodině, osobním životě a dále pak dosáhnout formou satisfakce vysoké peněžní částky z titulu zadostiučinění. Žalovaný namítal nedostatek aktivní legitimace žalobkyně, neboť není zaměstnankyní žalovaného. Žalovaný porušení práv a povinností žalovaného vyplývajících z rovného zacházení či diskriminaci žalobkyně popřel. Naopak žalobkyně byla v řadě případů zvýhodňována, když byl brán zřetel a ohled na její tělesné postižení. Lživé obvinění předsedy družstva nelze subsumovat pod ust. § 7 zákoníku práce. Protože skutkové vyličení žaloby se nezakládá na pravdě a nárok žalobkyně nemá oporu v zákoníku práce, pokládal žalovaný žalobu za nedůvodnou a navrhoval její zamítnutí.

Soud provedl dokazování a dospěl k těmto dílčím závěrům o skutkovém stavu.

Žalobkyně byla u žalovaného zaměstnána od 1.7.1993 do 31.8.2004 (to je prokázáno potvrzením o zaměstnání). Pracovní poměr byl založen pracovní smlouvou ze dne 29.6.1993, když žalobkyně byla přijata na místo daňové referentky (to je prokázáno pracovní smlouvou), a ukončen výpovědí ze dne 25.5.2004 z důvodu nadbytečnosti dle § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce schválenou představenstvem družstva (to je prokázáno výpovědí, výstupním listem). Žalobkyně byla uznána osobou trvale, plně invalidní s těžším zdravotní postižením, dosud je příjemkyní plného invalidního důchodu, který ke dni 12.1.2004 činil 7.008 Kč (to je prokázáno zprávou ČSSZ a Městské správy sociálního zabezpečení). Od 1.10.2004 je žalobkyně zaměstnána u zaměstnavatele Čegan s.r.o. (to je prokázáno pracovní smlouvou ze dne 30.9.2004).

JUDr. Ing. Z. V., CSc. působil jako předseda představenstva žalovaného v období od 22.10.1990 do 30.3.2007 (to je prokázáno výpisem z obchodního rejstříku). Dne 4.4.2003 proběhla výroční schůze žalovaného, na které byl v tajných volbách zvolen předsedou představenstva, žalobkyně do představenstva družstva zvolena nebyla (to je prokázáno zápise z výroční schůze, záznamem o počtu hlasů). Výpovědí JUDr. Ing. Z. V., CSc., předsedy představenstva žalovaného jako účastníka řízení bylo prokázáno, že byl jako předseda družstva v tajných volbách zvolen čtyřikrát. Volba orgánů družstva probíhala tajným hlasováním (to je prokázáno čestným prohlášením R. M. ze dne 13.5.2005 a svědeckou výpovědí svědkyně R. M.).

Vztahy mezi žalobkyní a JUDr. Ing. Z. V., předsedou představenstva žalovaného, byly hodnoceny zaměstnanci družstva jako nejlepší ze všech zaměstnanců, nadprůměrně přátelské, velmi dobré, znali se z dřívějšího zaměstnání, žalobkyně znala rodinu pana V. Ve vztahy až nepřátelské se změnily půl roku až rok před propuštěním žalobkyně z důvodu výpovědi dané žalobkyni pro nadbytečnost (to je prokázáno výpovědí svědků F. K., Z. B., R. M. a výpovědí účastníka JUDr. Ing. Z. V.). Svědkyně M. charakterizovala chování žalobkyně tak, že se pro dobré vztahy s předsedou představenstva vyvyšovala nad ostatní zaměstnankyně, někdy byla velmi přátelská, někdy ne. Výpovědí svědkyně M. J. bylo prokázáno, že po obdržení výpovědi byla žalobkyně agresivní, vulgární vůči předsedovi představenstva i vedoucí kontrolní komise. Na chování předsedy představenstva si žalobkyně nikdy nestěžovala. Rovněž JUDr. Ing. Z. V. hodnotil svůj vztah k žalobkyni jako mírně nadstandardní, například šel-li do obchodu a potřebovala-li něco i žalobkyně, uvedeně ji donesl. V zimě, když parkovali vedle sebe, tak žalobkyni ometal sníh z auta, zajistil úpravu parkoviště pro potřeby žalobkyně či dopravu opraváře pro auto žalobkyně. Dvakrát byli společně nakupovat v Makru, společný nákup v Makru potvrzuje záruční list k mikrovlnné troubě vystavený dne 2.10.1998, společně jezdili nakupovat na Zelný trh. Žalobkyně znala dobře rodinné poměry JUDr. Ing. Z. V., v bytě u něj nikdy nebyla. JUDr. Ing. Z. V. byl v bytě

žalobkyně, když šel navštívit jejího souseda nebo když mu předávala nahrané videokazety. Žalobkyně v kanceláři nabídla JUDr. Ing. Z. V. čaj, chleba či ovoce, uvedené vyplývá i z výpovědi svědkyně M. J., on jí zase dovezl nějakou pozornost z dovolené, do kanceláře žalobkyně chodil po víkendu vyměnit drobné peníze z nákupu. Na společné služební cestě byli ve dvou případech, před 10 lety na sjezdu invalidů a jednou na návštěvě za panem K. (to je prokázáno výpovědí JUDr. Ing. Z. V. jako účastníka řízení). O nadstandardních vztazích svědčí korespondence, kterou zasílala žalobkyně předsedovi představenstva. Z lázní v Karviné poslala žalobkyně předsedovi družstva dopis, který zakončila slovy „pusu posílá „. Z pobytu v Jánských lázních poslala žalobkyně předsedovi družstva tři pohledy datované dne 26.3.2001, 1.4.2001, 13.4.2001 a jeden dopis ze dne 25.4.2001. Pohledem ze dne 26.3.2001 mimo jiné upozorňovala adresáta na změnu telefonního čísla, pohled opět zakončila slovy „pusu posílá „. Pohled ze dne 26.3.2001 má na titulní straně fotografii obnažené ženy se snowboardem a je označen jako hřejivý pozdrav z hor, stejnými slovy začíná žalobkyně text pohledu. Pohlednice ze dne 13.4.2001 nese na titulní straně označení pozdrav pro správného šéfa. V dopise ze dne 25.4.2001 posílá žalobkyně předsedovi družstva polibek a v závěru pusu, označuje ho fešákem (to je prokázáno dopisy a pohlednicemi). O blízkém vztahu žalobkyně k JUDr. Ing. Z. V. svědčí též chování žalobkyně, která ho zvala do podniku Moulin Rouge s tím, že tam obsluhují nahoře bez (to je prokázáno čestným prohlášením R. M. ze dne 13.5.2005 a svědeckou výpovědí svědkyně R. M).

Místnost pokladny, kterou užívala žalobkyně, se nacházela v kanceláři 11, vstupní dveře do místnosti byly opatřena koulí, místnost měla pokladní okénko s odkládacím pultíkem. Proti okénku přes chodbu se nacházely dveře do úklidové místnosti, kterou užívaly uklízečky. Chodbou kolem místnosti pokladny se procházelo ke kuchyňce, ke kanceláři označené jako místnost 14, 19 a 18, kterou užíval předseda. Na opačné straně chodby při výstupu z výtahu se nacházely dveře na WC a do umývárny. Kancelář žalobkyně byla úzká, proti dveřím a pokladnímu okénku bylo umístěno okno, v místnosti se nacházel psací stůl s počítačem, trezor, židle a skříňky (to je prokázáno plánem půdorysu 2. podlaží domu na ulici Palackého 11 v Brně a 6 kusy fotografií). Postup při vstupu do pokladny, kdy vstupující zazvonil, nakoukl do okénka, aby žalobkyně viděla, kdo chce do místnosti vstoupit, a mohla se rozhodnout, zda jej zmáčknutím bzučáku do dveří vpustí či nikoliv potvrdila ve své výpovědi svědkyně M. M., svědkyně O. K., M. J., uvedené vyplývá z listiny sepsané M. M. dne 18.4.2006 a rovněž z listiny sepsané dne 5.4.2004 bývalým zaměstnancem žalovaného R. Š. Výpovědi svědka F. K. bylo prokázáno, že na pokladnu neměl nikdo přístup, koho žalobkyně pustila dovnitř bylo na její odpovědnost. U dveří byl zvonek, žalobkyně se mohla podívat, kdo přichází. Sama žalobkyně mezi úkony prováděné při plnění pracovních úkolů zařadila odtahování žaluzie u sledovacího okénka a zatahování žaluzie u nahlížejího a sledovacího okénka (to je prokázáno listinou ze dne 17.5.2004). V období od roku 1980 do konce září 2001 užívala kancelář předchůdkyně žalobkyně Z. H. V době užívání kanceláře svědkyně H. bylo okénko opatřeno závěsem, který svědkyně zatahovala, když potřebovala klid na práci. Dal-li vstupující hlavu před okénko, svědkyně viděla o koho jde, stál-li mimo okénko, nikoliv, proto vždy vyčkala až vstupujícího uvidí v okénku. Okénkem bylo vidět do pokladny (to je prokázáno svědeckou výpovědí svědkyně Z. H.). Z umístění kanceláře pokladny, umístění sociálního zařízení a ostatních kanceláří a z výpovědí svědků Z. H., R. M., M. M., O. K., z čestného prohlášení R. M. ze dne 13.5.2005, z listiny sepsané M. M. dne 18.4.2006 a rovněž z listiny sepsané dne 5.4.2004 bývalým zaměstnancem žalovaného R. Š. soud vzal za prokázáno, že v ranních hodinách od 6:30 do 7:30 byl na chodbě v sídle žalovaného větší provoz než v jinou denní dobu, zaměstnanci si chodili pro vodu na kávu či čaj, přicházeli lidé z provozoven. Skutkový závěr je podpořen též důkazem provedeným knihami příchodů a odchodů za období od 4.2.2000 do 20.11.2000, za dobu od 21.11.2000 do

25.6.2001 a za dobu od 26.6.2001 do 28.2.2002, ze které vyplývá příchod zaměstnanců na pracoviště nejčastěji od 6.20 do 7.00 hodin ráno. Větší ranní provoz v samotné pokladně byl prokázán výpovědí svědkyně Z. H., která vypověděla, že ráno chodili do pokladny pracovníci z provozoven. Též svědkyně M. vypověděla, že přicházela pracovně za žalovanou většinou od 6:30 do 7:00, když poté odjížděla mimo pracoviště.

Listinou označenou jako plnění ukazatelů plánu dle účetní evidence za prosinec a rok 2004 a 2005 vzal soud za prokázáno, že v prosinci 2003 a v roce 2004 byl hospodářský výsledek žalovaného záporný, v roce 2005 nulový. Dne 27.4.2004 proběhla 4. řádná schůze představenstva žalovaného, na které bylo uloženo členům V., H. a K. vyžádat od podřízených pracovníků ústředí detailně zpracovaný popis práce. Panu K. bylo uloženo zajistit provádění výplat mezd převodem na účty všech zaměstnanců počínaje rokem 2004 (to je prokázáno zápisem ze schůze). Na zasedání personální komise složené z členů V., M. a F. bylo komisí projednáno, že navrhne představenstvu družstva po vyhodnocení pracovních náplní jednotlivých pracovníků ústředí zrušení funkce pokladní a fakturantky zastávané žalobkyní (to je prokázáno zápisem ze zasedání personální komise ze dne 24.5.2004). Při rozhodování personální komise o tom, které ze zaměstnankyň bude dána výpověď, se přihlíželo k tomu, že paní B., která pracovní náplň po žalobkyni převzala, dělala řadu dalších věcí týkajících se personalistiky. Z družstva musel odejít některý zaměstnanec, který dělal mzdy, souviselo to i s přechodem na bezhotovostní výplatu mezd. Žalobkyni byla nabídnuta náhradní práce v lisovně, kterou nepřijala (to je prokázáno výslechem svědka R. M.). Dne 25.5.2004 proběhla 5. řádná schůze představenstva žalovaného, na které byl přednesen po vyhodnocení pracovních náplní jednotlivých pracovníků ústředí návrh na zrušení funkce pokladní-fakturant zastávanou žalobkyní dle § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce s účinností k 31.8.2004. Návrh byl představenstvem družstva přijat, bylo uloženo členům představenstva V., H. a J. doručit žalobkyni výpověď (to je prokázáno zápisem ze schůze, výslechem svědka F. K.). Dne 29.6.2004 proběhla 6. řádná schůze představenstva, na které představenstvo družstva potvrdilo výpověď žalobkyni (to je prokázáno zápisem ze schůze). Dne 18.6.2004 žádal předseda a místopředseda žalovaného o spolupráci Úřad práce Brno-město při hledání vhodného zaměstnání pro žalobkyni (to je prokázáno listinou ze dne 18.6.2004). Dne 28.5.2004 žádal předseda představenstva žalovaného společnost Carrefour o spolupráci při získání zaměstnání pro žalobkyni (to je prokázáno dopisem ze dne 28.5.2004). Výpověď byla žalobkyni doručena 25.5.2004 předsedou družstva na pracovišti za přítomnosti místopředsedy družstva Ing. A. H. a M. J. Žalobkyně odmítla převzetí výpovědi podepsat (to je prokázáno záznamem o doručení písemnosti). Po doručení výpovědi žalobkyně dopisem ze dne 31.5.2004 oslovila syna předsedy družstva M. V. s žádostí o zrušení její výpovědi od žalovaného během měsíce června nebo zajištění pracovního místa v obchodním centru Vaňkovka, které měl řídit druhý syn předsedy představenstva P. V případě neochoty pomoci uvedla, že podá na jeho otce žalobu z důvodu sexuálního obtěžování, které odmítla a tím skončila tzv. doba přátelství. Žalobkyně se v dopise zmínila, že byla informována o práci, svatbě adresáta, o návštěvě předsedy představenstva u syna na K. v loňském roce. Sexuální obtěžování popsala v dopise tak, že začínala pracovní den tím, že se musela dívat, jak otec adresáta masturbuje, vyžaduje ochmatávání a potom se ani není kde umýt. Po ukojení vypil žalobkyni čaj a občas snědl i snídani. Mimo pracoviště vyžadoval sex po telefonu, kdy si vystačil sám, když líčil, co dělá. Po odmítnutí tohoto chování poznala žalobkyně jinou tvář předsedy představenstva, obdržela od něj výpověď z pracovního poměru (to je prokázáno dopisem ze dne 31.5.2004 sepsaným žalobkyní). Dne 23.8.2004 se dostavila zaměstnankyně žalovaného Z. B. do pokladny spolu s předsedou představenstva, aby převzala pokladnu. JUDr. Ing. Z. V. předal žalobkyni písemné sdělení, podle kterého měla 6 dní dovolené. Žalobkyně se rozčílila, že má 6,5 dne dovolené nikoliv 6, jak bylo ve sdělení uvedeno.

Předseda představenstva se zlobil na paní F., že údaj spletla. Za chvíli se vrátil s opravou a vyzval Z. B. k převzetí pokladny. Žalobkyně na předsedu představenstva nadávala, on odešel. Svědkyně Z. B. převzala agendu žalobkyně, práci vykonává bez problémů (to je prokázáno čestným prohlášením Z. B. ze dne 24.5.2005, lístkem obsahujícím údaj o dovolené, interním sdělením ze dne 23.8.2004 a výsledkem svědkyně Z. B.).

Dne 15.12. 2000 byla s žalobkyní vykonávající funkci účetní, pokladní uzavřena dohoda o hmotné odpovědnosti (to je prokázáno dohodou o hmotné odpovědnosti). S účinností od 1.3.2000 pobírala žalobkyně ve funkci daňové specialistky-účetní mzdu v celkové výši 12.400 Kč, s účinností od 1.1.2001 pobírala ve funkci účetní, pokladní, fakturantka mzdu v celkové výši 12.400 Kč, s účinností od 1.2.2002 pobírala ve funkci účetní mzdu v celkové výši 13.300 Kč, s účinností od 1.7.2003 pobírala žalobkyně ve funkci účetní mzdu v celkové výši 14.100 Kč, s účinností od 1.1.2004 pobírala žalobkyně ve funkci účetní mzdu v celkové výši 14.800 Kč. Stejnou mzdu měla s účinností od 1.1.2004 i zaměstnankyně L. H. vykonávající funkci účetní. Příjem žalobkyně od ledna do srpna 2004 činil celkem 51.539 Kč (to je prokázáno smlouvami o mzdě ze dne 29.2.2000, 20.12.2000, 30.1.2002, 30.6.2003, 27.1.2004, listinou označenou jako úhrn příjmů). Výpovědi svědkyně M. J. bylo prokázáno, že si žalobkyně na chování předsedy představenstva nikdy nestěžovala.

Paní V. P. byla u žalovaného zaměstnána jako vedoucí sekretariátu, pracovní poměr ukončila výpovědí ze dne 30.10.1996, po odchodu ze zaměstnání začala podnikat (to je prokázáno výpovědí, výsledkem JUDr. Ing. Z. V. jako účastníka řízení, výsledkem svědkyně M. F., čestným prohlášením R. M. ze dne 13.5.2005 a svědeckou výpovědí svědkyně R. M.). V. P. zemřela dne 10.9.2001 (to je prokázáno smutečním parte). Výpovědi svědkyně M. F., která měla s V. P. jako sestrou blízký a důvěrný vztah, bylo prokázáno vyloučení obtěžování ze strany JUDr. Ing. Z. V., neboť kdyby bylo takové intenzity, jak tvrdila žalobkyně (poškození oděvu), lze předpokládat, že by se V. P. sestře svěřila. Sestra se svědkyni nikdy nezmiňovala o nevhodném chování ze strany JUDr. Ing. Z. V., naopak JUDr. Ing. V. pomáhal a navštěvoval V. P. v době nemoci. Výslech navrhovaného svědka J. R., bývalého manžela vedoucí sekretariátu paní P. se nepodařilo provést, neboť do konání výslechu zemřel. Tvrzení žalobkyně o obtěžování dalších zaměstnankyň žalovaného JUDr. Ing. V. byla vyvrácena, čestným prohlášením M. P. ze dne 2.5.2005. M. P., která byla žalobkyní požádána, aby dosvědčila, že byla jako bývalá zaměstnankyně žalovaného předsedou představenstva družstva JUDr. Ing. Z. V. sexuálně obtěžována (to je prokázáno dopisem žalobkyně ze dne 13.11.2004), svědectví jednoznačně z důvodu nepravdivosti odmítla. Výsledkem svědkyně M. P. bylo prokázáno, že pracovní poměr u žalovaného ukončila z důvodu nalezení lepšího finančního ohodnocení v jiném zaměstnání, ve vztahu k svědkyni se JUDr. Ing. Z. V. nikdy žádného obtěžování nedopustil.

Jedinou svědkyní, která vypovídala o tom, že byla obtěžována JUDr. Ing. V. byla svědkyně K. R. Soud výpověď této svědkyně vyhodnotil jako nevěrohodnou, nepravdivou. Výpovědi nebylo prokázáno obtěžování svědkyně JUDr. Ing. Z. V. Důvěryhodně nepůsobí na soud chování svědkyně, které sama popsala, spočívající v tom, že poté, kdy dostala chřipku, vzala si silný prášek a celou noc nespala, se napila Becherovky a šla do zaměstnání. Láhev alkoholu si vzala s sebou. Za situace, kdy svědkyně připustila onemocnění chřipkou a požití silných prášků ve spojení s alkoholem, se soudu jeví vylíčení událostí starších 12 let jako nepravdivé, upravené podle dohadů svědkyně. Z jiných důkazů v řízení provedených vyplynula nepravdivost některých částí svědecké výpovědi. Výpověď svědkyně o nepřítomnosti paní P. dne 31.10.1994 v zaměstnání byla vyvrácena výpovědí svědkyně O. K. a účastnickou výpovědí JUDr. Ing. Z. V., mzdovým listem V. P. Výpověď o tom, že byl

krásný podzimní den byla vyvrácena zprávou Hydrometeorologického ústavu- pobočka Brno, výpověď o důvodu odchodu paní P. a o obtěžování ve vztahu k paní P. byla vyvrácena svědeckou výpovědí svědkyně R. M. a výpovědí svědkyně M. F., sestry V. P. Při hodnocení výpovědi svědkyně R. nelze pominout výpověď svědkyně O. K., která popsala stav K. R. jako opilost, při které jmenovaná nemluvila, vydávala divné zvuky, na jejím pracovním místě byla nalezena nedopitá láhev Becherovky. Výpovědi svědkyně K. soud uvěřil, korespondovala s dalšími důkazy v řízení provedenými, v řízení nevyšla najevo žádná skutečnost, pro kterou by měl soud pochybnosti o její pravdivosti.

V řízení nebylo prokázáno tvrzení žalobkyně o atmosféře strachu panující na pracovišti žalovaného. Výslovně uvedenou atmosféru popřely zaměstnankyně žalovaného svědkyně Z. B. a svědkyně O. K. Tvrzení žalobkyně též vyvracejí dvě fotografie, na jedné z nich je zobrazena žalobkyně s předsedou družstva a na druhé je zaznamenána oslava na pracovišti. Z pohledu žalobkyně zaznamenaném na první fotografii lze dovodit spíše náklonnost než strach a napětí, z druhé fotografie lze dovodit příjemnou atmosféru při oslavě na pracovišti.

Výpověď žalobkyně jako účastnice řízení byla soudem vyhodnocena jako nepravdivá, vyvrácena důkazy v řízení provedenými. S ohledem na polohu místnosti pokladny, vybavení pokladny pokladním okénkem, frekvencí provozu v době od 6:30 do 7:00 hodin na chodbě u kanceláře pokladny a na možnost žalobkyně regulovat vstup osob do místnosti soud neuvěřil výpovědi žalobkyně o nepříjemném obtěžování JUDr. Ing. V. v místnosti pokladny. Soudu se jeví nereálné, aby v místnosti pokladny, která byla vybavena pokladním okénkem, JUDr. Ing. V. v denní dobu, kdy byl největší provoz nejen na chodbě před kanceláří pokladny, ale i do místnosti pokladny chodili zaměstnanci žalovaného, masturboval. Vypověděla-li žalobkyně, že počátek sexuálního obtěžování nastal v září 1999, o měsíc později se při tomto obtěžování rozbředla a v prosinci 1999 se vyjádřila, že jí je obtěžování nepříjemné a žádala JUDr. Ing. V., aby svého jednání zanechal, je tato část výpovědi v rozporu s výpovědi ostatních zaměstnanců žalovaného, dle kterých v roce 1999 byly vztahy mezi žalobkyní a JUDr. Ing. V. nadstandardní. Žalobkyně si na chování JUDr. Ing. V. nestěžovala, nikomu se o něm nezmínila, psala JUDr. Ing. V. korespondenci s téměř důvěrnými poznámkami. Nelze odhlédnout od zjištění, že žalobkyně mohla ovládnutím bzučáku na dveřích regulovat vstup osob do pokladny. Část výpovědi žalobkyně o sexuálním obtěžování po telefonu, ke kterému mělo dojít v červnu 2001 před odchodem do zaměstnání, byla vyvrácena záznamy z knihy docházky z června 2001, ze kterých vyplynulo, že JUDr. Ing. Z. V. nečerpal v tomto období dovolenou, žalobkyně do zaměstnání nedocházela, zastupovala ji paní H. V období od 1.1.2001 do 30.9.2001 zastupovala žalobkyni na jejím pracovním místě u žalovaného paní Z. H., která byla dříve u žalovaného zaměstnána (to je prokázáno dohodou o skončení členského a pracovního poměru, pracovní smlouvou ze dne 2.1.2001 a výstupním listem, záznamy z knihy docházky za červen 2001, záznamy v pokladní knize). Nelze tedy uvěřit výpovědi žalobkyně o tom, že od června 2001 chodil JUDr. Ing. Z. V. za žalobkyni co tři týdny až měsíc, odhaloval se, osahával žalobkyni, vyhrnoval jí oblečení. Žádal žalobkyni o orální sex, poté kdy odmítla, tak ji tahal za vlasy. Rovněž souvislost mezi odmítavým chováním žalobkyně k obtěžování JUDr. Ing. V. a výpovědi žalobkyně nebyla soudem shledána. Shora popsanými důkazy bylo prokázáno, že rozhodnutí o výpovědi žalobkyně bylo přijato představenstvem družstva na návrh personální komise v souvislosti s převodem výplat mezd na účty zaměstnanců a hospodářskými výsledky žalovaného. V žádném případě se nejednalo o jednostranný úkon předsedy družstva motivovaný snahou žalobkyni poškodit. Shora popsanými důkazy byla rovněž prokázána nepravdivost výpovědi žalobkyně o obtěžování jiných zaměstnankyň žalovaného JUDr. Ing. V. Žalobkyně nevypovídala pravdu, pokud

uvedla, že v době od dubna 2003 do dubna 2004 a rok předtím měla z JUDr. Ing. Z. V. strach, žila v permanentním napětí, neboť zaměstnanci žalovaného jako svědci vypověděli o velmi dobrých vztazích mezi žalobkyní a JUDr. Ing. V., žalobkyně byla ještě v září 2003 v dobrém vztahu s JUDr. Ing. V., když byla informována o jeho dovolené na K., jak vyplývá z dopisu synu M. Příspěvek na dovolenou JUDr. Ing. V. na K. byl schvalován v září 2003 (to je prokázáno zápisem ze dne 17.9.2003).

Jediným důkazem podporujícím tvrzení žalobkyně zůstala výpověď svědkyně F., která však stejně jako výpověď žalobkyně jako účastnice řízení byla vyvrácena ostatními v řízení provedenými důkazy. Výpověď svědkyně F. je důkazem nepřímým, který bez spojení s jinými důkazy nemá takovou důkazní sílu, aby zvrátil shora popsany zjištěný skutkový stav. Jedná se o důkaz ojedinělý, který není podporován jinými v řízení provedenými důkazy, proto k němu soud nepřihlédl.

JUDr. Ing. Z. V., CSc., předseda představenstva žalovaného, podal dne 24.5.2005 ke Krajskému soudu v Brně proti žalobkyni žalobu na ochranu osobnosti (to je prokázáno žalobou). Žalobkyně se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 21.6.2005 (to je prokázáno podáním ze dne 21.6.2005). O žalobě rozhodl Krajský soud v Brně dne 31.7.2007, rozhodnutí není dosud pravomocné (to je prokázáno rozsudkem Krajského soudu v Brně).

Ze zápisu z výroční schůze konané dne 7.4.2000, z listiny označené jako investice a jejich financování, dvou fotografií zadní části automobilu nezjistil soud žádné pro věc podstatné skutečnosti. Stejně tak soud nehodnotil důkazy provedené novinovými články a zněním komentáře k zákoníku práce, když uvedené listiny nevyovídaly ničeho o skutkovém stavu věci.

Z ohledem na žalobní tvrzení o diskriminaci žalobkyně aplikoval soud při zjišťování skutkového stavu věci ust. § 133 a odst. 1 o.s.ř., a to ústavně konformním způsobem v souladu s nálezem Ústavního soudu Pl.ÚS. 37/04. Podle § 133a odst. 1 o.s.ř. skutečnosti tvrzené o tom, že účastník byl přímo nebo nepřímo diskriminován na základě svého pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženství, víry, světového názoru, zdravotního postižení, věku anebo sexuální orientace, má soud ve věcech pracovních za prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak. Výkladem ust. § 133a odst. 1 o.s.ř. nelze dovodit, že osobě, která o sobě tvrdí, že byla diskriminovaná stačí pouze tvrdit, že došlo k diskriminujícímu jednání. Tato osoba musí v soudním jednání nejen tvrdit, ale i prokázat, že s ní nebylo zacházeno obvyklým způsobem. Neprokáže-li toto tvrzení, nemůže v řízení uspět. Dále pak musí tvrdit, že znevýhodňující zacházení bylo motivováno porušením práva vyplývajícího z rovného zacházení s muži a ženami, a to ponížením lidské důstojnosti formou sexuálního obtěžování. Důkazní břemeno neleží pouze a výlučně na straně žalované, i strana žalující nese své břemeno tvrzení i břemeno důkazní. Formulace ust. § 133a o.s.ř. je založena na předpokladu pravdivosti tvrzených skutečností, pokud nevyšel v řízení najevo opak. Právní domněnka v tomto případě nikterak neomezuje strany sporu v předkládání tvrzení nebo navrhování důkazů, ale pouze umožňuje rozhodnout soudu ve věci při důkazní slabosti žalovaného, resp. stavu důkazní nouze. S ohledem na uvedené soud ve věci provedl standardní zjišťování skutkového stavu. Žádná z procesních stran nebyla limitována ani v předkládaných tvrzeních, ani v navrhování důkazních prostředků. Žalovanému ust. § 133a o.s.ř. neupírá možnost prokázat nepravdivost tvrzení žalobkyně pomocí důkazů svědčících o rovném zacházení. Žalovaný tak správně zaměřil své dokazování na své chování, resp. na chování předsedy představenstva a nikoliv na zdržení se nepřípustného chování. To ostatně není z povahy věci ani možné, aby žalovaný prokazoval něco, co se nestalo. Po provedeném dokazování soud

hodnotil důkazy podle ust. § 132 o.s.ř. dle své úvahy z hlediska zákonnosti, závažnosti a pravdivosti, a to každý jednotlivě a všechny ve vzájemné souvislosti a má za to, že tyto důkazy jsou spolehlivým podkladem pro rozhodnutí ve věci, tedy, že nic nebrání tomu, aby z nich soud při rozhodování o věci vycházel. Pravost ani pravdivost listinných důkazů nebyla v tomto řízení účastníky zpochybňována. Rovněž výpovědi svědků s výjimkou svědkyně K. R. vyhodnotil soud jako přesvědčivé a věrohodné. K výpovědi svědkyně F. soud nepřihlédl, neboť nekorespondovala s žádným jiným v řízení provedeným důkazem. Zaměstnanci žalovaného se ve svých výpovědích shodovali (například ohledně vztahů panujících mezi žalobkyní a JUDr. Ing. V., postupem při vstupu do pokladny, okolnostmi výpovědi žalobkyně), soud mezi nimi neshledal rozpory, skutková zjištění z těchto důkazů byla podpořena listinnými důkazy (například u zjišťování okolností výpovědi žalobkyně). Soud tedy dospěl k tomuto závěru o skutkovém stavu.

Žalobkyně byla u žalovaného zaměstnána od 1.7.1993 do 31.8.2004, JUDr. Ing. Z. V., CSc. vykonával funkci předsedy představenstva žalovaného v období od 22.10.1990 do 30.3.2007. Vztahy mezi žalobkyní a Ing. Z. V., předsedou představenstva žalovaného, byly nadprůměrně přátelské. Pracovní poměr byl ukončen výpovědí ze dne 25.5.2004 z důvodu nadbytečnosti dle § 46 odst. 1 písm. c) zákoníku práce. Výpověď byla schválena představenstvem na 5. řádné schůzi po vyhodnocení pracovních náplní jednotlivých pracovníků ústředí jako reakce na hospodářské výsledky družstva a přechod družstva na bezhotovostní výplatu mezd. V souvislosti s výpovědí danou žalobkyní se vztahy mezi žalobkyní a předsedou představenstva zhoršily. V řízení nebylo prokázáno chování JUDr. Ing. V. spočívající v masturbaci za přítomnosti žalobkyně a slovním obtěžování po telefonu, nežádoucí chování JUDr. Ing. V. ve vztahu k jiným zaměstnankyním žalovaného, nebyla prokázána atmosféra strachu panující na pracovišti žalovaného. Z provedených důkazů soud nevzal za prokázáno, že žalobkyni byla dána výpověď z důvodu odmítnutí obtěžování JUDr. Ing. V., že by žalobkyně byla jakýmkoliv způsobem v zaměstnání diskriminována.

Podle § 7 odst. 2 zákoníku práce ve znění účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004 nikdo nesmí výkonu práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů zneužívat na újmu jiného účastníka pracovněprávního vztahu nebo k ponižování jeho lidské důstojnosti. Za ponižování lidské důstojnosti se považuje i nežádoucí chování sexuální povahy na pracovišti, které je nevíтанé, nevhodné nebo urážlivé nebo které může být druhým účastníkem pracovněprávního vztahu oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí, která ovlivňují výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztah.

Podle § 7 odst. 4 zákoníku práce ve znění účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004 dojde-li v pracovněprávních vztazích k porušování práv a povinností vyplývajících z rovného zacházení s muži a ženami, má zaměstnanec právo se domáhat, aby bylo upuštěno od tohoto porušování, aby byly odstraněny následky tohoto porušování a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Podle § 7 odst. 5 zákoníku práce ve znění účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004 pokud byla ve značné míře snížena důstojnost zaměstnance nebo jeho vážnost na pracovišti a nebylo postačující zjednání nápravy podle odstavce 4, má právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

Po právním posouzení shora uvedeného skutkového stavu soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji v celém rozsahu zamítl. Soud posuzoval nárok žalobkyně podle zákoníku práce ve znění účinném od 1.1.2001 do 29.2.2004. Z pracovněprávních vztahů

vyplývají pro zaměstnavatele práva a povinnosti spojené s výkonem závislé práce ze strany zaměstnanců pro potřeby zaměstnavatele a podle jeho pokynů. Kromě těchto standardních povinností má však zaměstnavatel v pracovněprávních vztazích také povinnosti vyplývající z osobnostních práv zaměstnanců. Zaměstnanci mají v pracovněprávním vztahu vůči svému zaměstnavateli právo na ochranu svých osobnostních práv a zaměstnavatel má tomu odpovídající povinnost tato osobnostní práva svým zaměstnancům zajistit. Pro zaměstnavatele z těchto osobnostních práv zaměstnanců vyplývá nutnost dodržovat zásadu rovného zacházení se všemi zaměstnanci, zásadu zákazu ponižování lidské důstojnosti zaměstnanců. Došlo-li k porušení osobnostních práv zaměstnanců má zaměstnanec, který se cítí být v taktu v pracovněprávním vztahu obtěžován právo domáhat se vůči zaměstnavateli právní ochrany. Toto právo náleží rovněž zaměstnanci, který již ukončil pracovněprávní vztah se zaměstnavatelem, když k porušení jeho osobnostních práv došlo za trvání pracovněprávního vztahu, jak tomu bylo v tomto případě. Žalobkyně je aktivně hmotně právně legitimována k uplatnění nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Žalobu žalobkyně správně podala proti žalovanému, který je jako zaměstnavatel v řízení pasivně hmotně právně legitimován, i když se popsaného chování měl dopustit předseda představenstva družstva. Ze zásady rovného zacházení se všemi zaměstnanci vyplývá zaměstnavateli povinnost zajistit při realizaci pracovního vztahu rovné zacházení se zaměstnanci. Naplnění této zásady znamená stejný přístup zaměstnavatele k zaměstnancům například i při rozhodování o tom, kterému ze zaměstnanců bude z důvodů organizačních změn dána výpověď z pracovního poměru. V tomto případě bylo provedeným dokazováním prokázáno, že organizační změny žalovaného byly vyvolány jeho nedostatečnými hospodářskými výsledky, při rozhodování o tom, které z možných zaměstnankyň žalovaného bude dána výpověď, bylo přihlédnuto k dosud prováděné pracovní náplni zaměstnankyň, kdy zaměstnankyně B. byla schopna kromě úkolů žalobkyně plnit navíc agendu personální. Postup jakým bylo rozhodnuto o výpovědi i důvody, které vedly žalovaného k uvedenému rozhodnutí, vylučují porušení zásady rovného zacházení. Zásada rovného zacházení nebyla porušena ani při odměňování žalobkyně, která pobírala mzdu ve shodné výši jako jiná zaměstnankyně na podobné pracovní pozici. Zásada zákazu ponižování lidské důstojnosti v sobě zahrnuje zákaz obtěžování a zákaz sexuálního obtěžování v pracovněprávních vztazích. Sexuálním obtěžováním se rozumí jednání sexuální povahy v jakékoliv formě, které je dotčeným zaměstnancem oprávněně vnímáno jako nevídané, nevhodné nebo urážlivé a jehož záměr nebo důsledek vede ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo k vytváření nepřátelského, ponižujícího nebo zneklidňujícího prostředí na pracovišti, nebo které může být oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí, které ovlivní výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů. Má-li se jednat o sexuální obtěžování, musí být prokázán jeden z nezbytných znaků, a to chování motivované sexuálním pudem nebo jiné chování založené na pohlaví, směřující proti důstojnosti zaměstnance. Při zjišťování skutkového stavu, kdy soud aplikoval § 133a o.s.ř. ústavně konformním způsobem, dospěl k závěru, že k chování JUDr. Ing. V. spočívajícím v masturbaci za přítomnosti žalobkyně a slovním obtěžování do telefonu nedošlo, nebyl tak naplněn základní znak jednání, které by bylo možné označit jako sexuální obtěžování. Vzhledem k tomu, že nebyl naplněn tento základní znak, nezabýval se soud více tím, zda tvrzené chování JUDr. Ing. V. bylo vnímáno žalobkyní jako nevídané, zda nebylo vyvoláno jejím chováním, zda vytvořilo „nepřátelské prostředí“ nebo požadavek „něco za něco“ a oba žalobní nároky jako nedůvodné zamítnul. Dle soudu se žalobkyně cítila poškozena zejména tím, že dostala výpověď z pracovního poměru. Kdyby byla sexuálně obtěžována popsaným chováním předsedy představenstva družstva v tvrzeném rozsahu, není zřejmé, z jakého důvodu se nedomáhala ochrany svých osobnostních práv již dříve, za trvání pracovního poměru buď u žalovaného nebo u soudu.